

Indrek Tarand rääkis raamatukogus idealismist

Neljapäeval, 10. veebruaril toimus Põltsamaa raamatukogus Eesti Vabariigi aastapäevale pühendatud salongiõhtu. Külaliseks oli välisministeeriumi konsulaarosakonna nõunik, pikka aega poliitikas tegutsenud ja ka Europarlamendi saadik olnud Indrek Tarand. Loengu pealkirjaks oli „Kas idealismil on kohta XXI sajandi Eestis?“

TAAVI KELDER

Põltsamaa raamatukogus rahvaga kohtunud Tarand lausus, et pole tegelikult Põltsamaa linna juba ammu sattunud – varem sattus ta Põltsamaale väga sageli.

„Vanasti käisin siin vaat et iga nädal. Põhjus oli väga lihtne, mu naine elas siin lähedal – Võhmas. Võhmasse sai aga sageli sõidetud just siitkaudu, läbi Põltsamaa. Nüüd enam Põltsamaale suure tee pealt nii tihti sisse ei keera, kui Tallinnast Tartusse või Tartust Tallinna poole sõidan,“ lausus Tarand. Tundes huvi veinide tootmise käekäigu vastu Põltsamaal, oli ta väga üllatunud kuulates, et veine varsti Põltsamaal enam ei toodetagi.

Järgnevalt meenutas Tarand oma karjääri välisministeeriumis ning eelkõige seda perioodi, kui Eesti alles oli vabaks saanud ning eestlased said vaba Eesti diplomaatidena Lääne-Euroopasse sõita.

„Igatahes oli see huvitav aeg,“ meenutas ta toonasele tagasi mõeldes.

Indrek Tarandi sõnul on idealismil Eestis ja terves maailmas kohta küll ja veel.

„Kes meist siis ei tahaks, et meie planeet oleks tervem ja säiliks ka tulevastele põlvetele. Idealismist võiks mõelda ka Ukraina kontekstis, mida praegu ähvardab reaalne sõjaohu. Me justkui valmistume sõjaks iga päev, aga ehk on ka mõni muu viis nende pingete leevendamiseks

või lahendamiseks. Ja kui rääkida Eestist ning lähenevast vabariigi aastapäevast, siis eks seegi ole omamoodi soovmõtlemine, et üks miljoniline rahvas oma keele ja kultuuri ning oma riiklusega üldse võiks planeedil Maa jätkusuutlik olla,“ arutles Indrek Tarand.

Koos Indrek Tarandiga oli Põltsamaal rahvaga kohtumas ka Rahvusvahelise Kaitseuringute Keskuse stipendiaat Igor Gretski Peterburist. Tema keskendus oma ettekandes, mis oli venekeelne, peamiselt sellele, et kui varises kokku endine Nõukogude Liit, siis tulid Venemaal võimule peamiselt KGB taustaga endised jõustruktuuri inimesed. Eestis pääsesid aga võimule ja parlamenti ka need, kes varem olid olnud poliitvangid. Venemaa 1990. aastatel seda ei lubanud, et võimule pääseksid nii-öelda puhta taustaga inimesed.

Pärast Indrek Tarandi esinemist oli võimalus talle eraldi ka paar küsimust esitada.

Mida arvate Venemaa-Ukraina sõjateema kajastamisest Eesti ja maailma ajakirjanduses ja osalt ka pidevast sõjaga hirmutamise, millega juba mitu nädalat on tegeletud? Kas väidetavalt kohe-kohe puhkeva sõja teema nii ulatuslik kajastamine on olnud põhjendatud?

Kahjuks tänapäeva meedia probleem on ju see, et ta selles

Indrek Tarandi sõnul võiks Ukraina konflikti lahendada muul teel kui sõjaga.

FOTO: TAAVI KELDER

kiirinfo vahetuses peab pidevalt toormaterjali tegema. Laekub väike vihje – teeme kohe suure loo.

Kui me võtame kahekümne viie aasta taguse Prantsusmaa nädalalehe Le Monde või soomlaste Helsingin Sanomat, siis tootmistsükkel juba ei võimaldanud sellist pidevat uudiste kajastamist stiilis „üks ameeriklane ütles nii“, „üks lätlane ütles naa“, „ukraainlane ütles veel midagi

kolmandat“.

Selles mõttes on olnud tervitav see, et Eesti ajakirjanikud on läinud sündmuskohale lähemale ja annavad Ukrainast kohapealt massilisest sotsiaalmeedia voost sõltumatut infot. See on hea, et Postimehe ja Eesti Päevalehe ajakirjanikud läksid Ukrainasse kohapeale sündmusi kajastama, et meile vahetult kohapeal toimuvat edasi anda.

Kui rääkida seoses koroonapandeemia ja piirangutega aset leidvatest sündmustest maailmas, nagu suured veokijuhtide protestid Kanadas ja ka meelevaldused Tallinnas, siis mida sellest arvata?

Kui rääkida ka Tallinnas toimunud protestidest, siis tuleb siingi nentida, et koroonapandeemia on globaalne, kogu elu on globaalne. Ka need meelev

aldused on globaalsed. Kui me tahame olla ühe või teise asja poolt või vastu, siis leiame neid paralleelselt toimuvaid protsesse niihästi Saksamaal, Kanadas, Austraalias kui ka ükskõik kus mujal.

Ma ei tahaks korona kui viirushaiguse teemal isiklikult väga midagi arvata. Mind on korona puhul kõige rohkem üllatanud see, kui kiiresti töötati välja vaktsiinid.